

Ørkenroadtrip med lokal autohjælp:

Hvor nattehimlen glimter og berberne viser vejen

I Marokkos ørken kan man tage på kamelsafari med overnatning under stjernerne - og selv køre videre rundt i landet og opleve dadellunde, kasbah'er og krydderipyramider.

JAKOB ØSTER

Hvilken vej tror du, vi skal, skat?«
Vi befinder os præcis dér, hvor asfaltvejen ender. Foran os ligger endeløs, gold ørken i form af det sagnomspundne Sahara. Lige her lever den mytiske ørken dog langt fra op til sit forjættende navn og byder kun på en flad grusslette overstrøet med fygesand og plettet med et utal af sorte klippestykker. Et par sporadiske hjulspor i sandet er den eneste indikation, vi får af vejen.

Sammen med min kæreste, Charlotte, er jeg taget på kørselvferie rundt i Marokko. Nu er vi standset i udkanten af den lille indgangsby til ørkenen ved navn Merzouga. Her fra civilisationens rand er der kun få kilometer til den berberlandsby inde i ørkenen, som er dagens mål. Vi har fået fortalt, at man derfra kan ride på kameler videre ind i Sahara for at overnatte i pittoreske sandklitter under stjernerne. Det er det, vi har sat os for, hvis ellers det i første omgang lykkes os at finde vej til landsbyen.

Desværre har vi ikke noget, der minder om et GPS-signal, og overvejer først kortvarigt, om vi bare skal tage chancen og alligevel køre afsted på lykke og fromme. Forinden har jeg dog læst om et fransk ægtepar, der netop tog afsted på egen hånd. På tragisk vis mistede de orienteringen, forlod bilen, gik i ring og endte med at dø af tørst. Vi bliver hurtigt enige om at finde en anden løsning.

Blandt sandsigersker og slangetæmmere

Vores marokkanske rundtur startede fire dage tidligere i Casablanca. Fra byen med de mange røde taxier tog vi toget videre til handelsbyen Marrakech, hvor vi lejede en lille og absolut ikke firhjulstrucken bil. Eventyrlige Marrakech er mest kendt for den gigantiske Djema al-Fna-markedsplads, der må være et godt bud på en af verdens mest kaotiske pladser. Om dagen poserer både slangetæmmere, sandsigersker, hennatatoværer, farverige vandsælgere med messingbægre og lædervandposer og knægte med berberaber i lænker.

Alle forsøger de at lokke en skilling op af turisternes lommer. Og om aftenen bemandes de mange madboder, og menneskemængden når sit højeste.

»Come into my shop, my friend« og »titta, bara titta« genlyder råbene, som vi bevæger os gennem pladsen og den tilstødende medina.

Marrakech er derudover kendt for sine *riad*-hoteller, som er bygget i traditionel marokkansk

stil omkring en gårdhave med et kølende springvand. Som regel har de en tagterrasse med udsigt, en simpel restaurant og plads til at tørre vasketøj i solen. Mange af dem er familiedrevne, råder kun over få værelser og ligger som perler på en snor i de labyrintiske gader i den gamle by.

Fra Marrakech fortsatte vi op over Atlasbjergene, ned gennem den dramatiske Todra-kløft og gennem de forrevne Dadès-kløfter, der i sin tid er blevet skåret ud af Dadès-floden. Vi passerede undervejs utallige dadellunde og blev uafsladeligt tilbudt friske dadler, uanset hvor vi gjorde holdt.

Vi havde ikke booket overnatning på forhånd, men fandt på vejen et lille hyggeligt *kasbah*-hotel.

I gamle dage fungerede disse *kasbah*'er som små fæstningsværker og minder derfor med deres takkede vagttårne lidt om en borg. Efter endnu et ophold i et familiedrevet hotel, hvor vi igen kunne opleve uforlignelig gæstfrihed og den solide, lokale kogekunst, satte vi til sidst kursen mod indgangsbyen til Sahara, hvor vi befinder os nu.

Med vejviser ind i Sahara

I stedet for at tage chancen med selv at finde vej gennem ørkenen spørger vi os for her i Merzouga.

Byens flinke berbere vil hjertens gerne hjælpe os, og til sidst finder vi frem til en ung knægt, der for en skilling gerne vil køre med og agere vejviser. Fra landsbyen kan han altid få et lift tilbage til Merzouga med en af de firhjulstrækkere, der kører med turister, fortæller hans far.

Ruten gennem Sahara viser sig hurtigt langtfra at være skabt til en almindelig forhjulstrucken bil.

Mange af klippestykkerne på den flade sandslette er så store, at vi risikerer at beskadige vores lavtophængte bil, når vi kører hen over dem. Til gengæld behøver vi ikke længere bekymre os om at finde vej, for vores vejviserknægt har helt styr på retningen.

Med en lille flænge i vores forskærm og hele to punkterede dæk ankommer vi efter et par kilometers udfordrende slalomkørsel til berberlandsbyen, hvor en snildfingret lokal mekaniker heldigvis hurtigt kan hjælpe med at bringe vores bil i bedre forfatning.

Bag landsbyen begynder det rigtige Sahara. Så langt øjet rækker strækker høje, røde sandklitter sig mod uendeligheden. Der skal vi ind. Og hurtigt får vi på et lokalt gæstehus arrangeret, at en

”

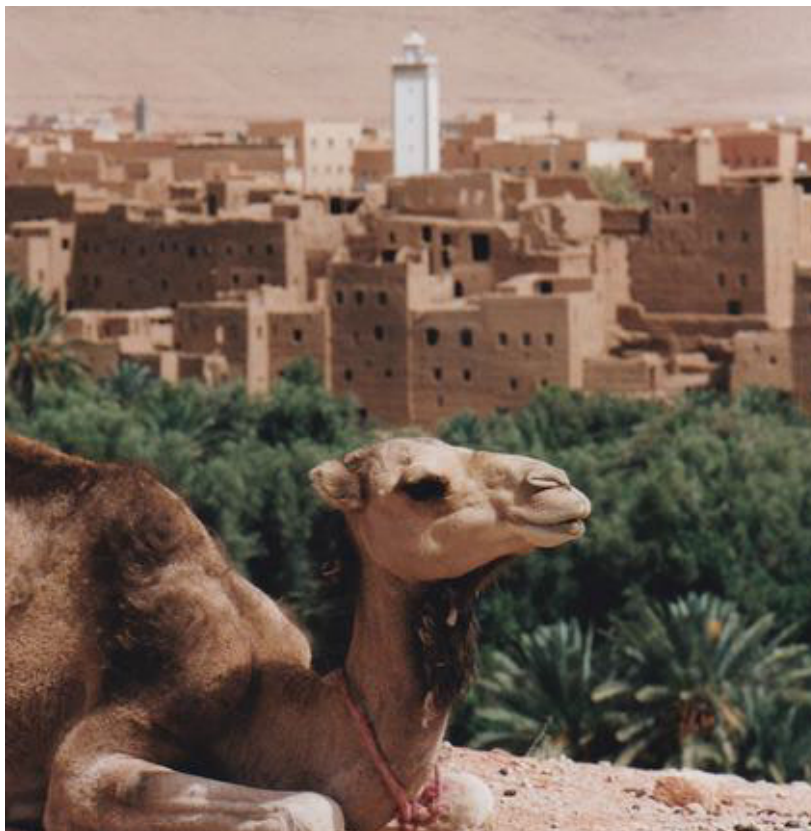
Vent med soveposerne, ellers risikerer I, at der kravler skorpioner ned i dem.

Guide, Sahara

Lille kamelkaravane set fra skribentens kamel. Foto: Jakob Øster

En kamel holder siesta i Todra Gorge. Foto: Jakob Øster

Vandsælger på Djema Al-Fna-pladsen i Marrakech. Foto: Jakob Øster

Krydderipyramider i souken i Essaouire. Foto: Jakob Øster

OM TUREN TIL MAROKKO

Fly: Norwegian flyver direkte fra København til Marrakech to gange om ugen. Priser retur fra 1.600 kr. pr. person. TAP, KLM, Air France m.fl. tilbyder turen med mellemlanding i hhv. Lissabon, Amsterdam og Paris fra cirka 1.800 kr.

Overnatning: Dobbeltværelser kan fås ned til mellem 100 og 200 kr. mange steder.

Rejsetidspunkt: Fra midt i marts til starten af november er temperaturerne behagelige. Der er færrest turister i starten og i slutningen af sæsonen.

Med lejebil: Det er relativt let at køre uden for de større byer i Marokko, og der er ikke særlig meget trafik. Landevejene er smalle, så man skal være vaks, når der kommer modkørende.

► guide med et par kameler kan tage os på tur med overnatning i ørkenen.

Skorpioner i soveposen

At sidde ovenpå en kamel, der med sine kæmpe fodpuder langt fra rytmisk betræder det varme underlag, imens den undervejs forcerer utallige sandtoppe, er ingen udpræget fornøjelse. Heldigvis vejer udsigten til fulde op for den strabadserende ridetur. For det meste er vi helt alene, men fra tid til anden møder vi en lille karavane af modgående turister på kamelsafari. Det giver os mulighed for at få dem med på vores billeder, så man på den måde bedre kan fornemme målestoksforholdet og se, hvor høje klitterne egentlig er.

Efter timers ridetur når vi frem til vores lejr for natten. Lejr er måske en overdrivelse, for her er ikke andet end sand. Heldigvis har vi medbragt både soveposer og tynde liggeunderlag. Dem går vi i gang med at rulle ud.

»Vent med soveposerne,« siger vores guide imidlertid tørt, »ellers risikerer I, at der kravler skorpioner ned i dem.«

Aftensmaden består af berberpizza bagt i sandov. Det smager overraskende godt. Bålet gløder glimter, som mørket falder på. Snart efter lyser tusindvis af stjerner nattehimmelen op.

»Tag godt med varmt tøj på,« formaner guiden, som vi gør klar til natten.

Det skal vise sig det helt rigtige råd, for sandet holder ikke på varmen, og nætter, hvor det som nu er tæt på frysepunktet, er ganske almindelige.

Vi ligger så tæt som muligt med soveposen lynet godt op og kan lige nøjagtig holde varmen. I det eventyrlige scenarie under stjernerne sover vi som veltilpasse børn i deres barnevogn.

Efter ørkeneventyret returnerer vi til Merzouga med endnu en flink vejviser, som alligevel skal ind mod byen. Undervejs samler vi en blaffer og hans pakkenelliker op, for som vores nye vejviser siger:

»Herude i ørkenen hjælper vi hinanden.«

Fra Merzouga fortsætter vi – med en enkelt yderligere punktering og hjulskift langs vejen – til Zagora, som er endnu en by på kanten af Sahara.

Her er de nærliggende klitter dog ikke lige så store, så i stedet for at tage på endnu en kamelsafari nøjes vi med at overnatte i en moderne berbercamp inde i byen.

Tilbage i Marrakech afleverer vi vores udlejningsbil, inden vi springer på bussen ud mod kysten.

»Du tror, det er løgn,« udbryder jeg til Charlotte undervejs på busturen efter et syn ud ad vinduet.

I toppen af den brede trækrone sidder en flok geder, idet vi hastigt passerede forbi. Senere finder jeg ud af, at træet er et argantræ, som er endemisk til Marokko, og hvorpå der gror spiselige arganfrugter, som gederne åbenbart bevæger sig op for at mæske sig i.

Lidt senere oplever vi fænomenet igen. Denne gang når jeg lige akkurat at trykke på udløserknappen på mit kamera, men bussen skyder god fart, og billedet bliver rystet. Det viser sig også, at fænomenet mange steder er iscenesat af lokale beboere, der nogle steder jager gederne op i træerne for at tjene en skilling på turister, som stopper for at tage billeder.

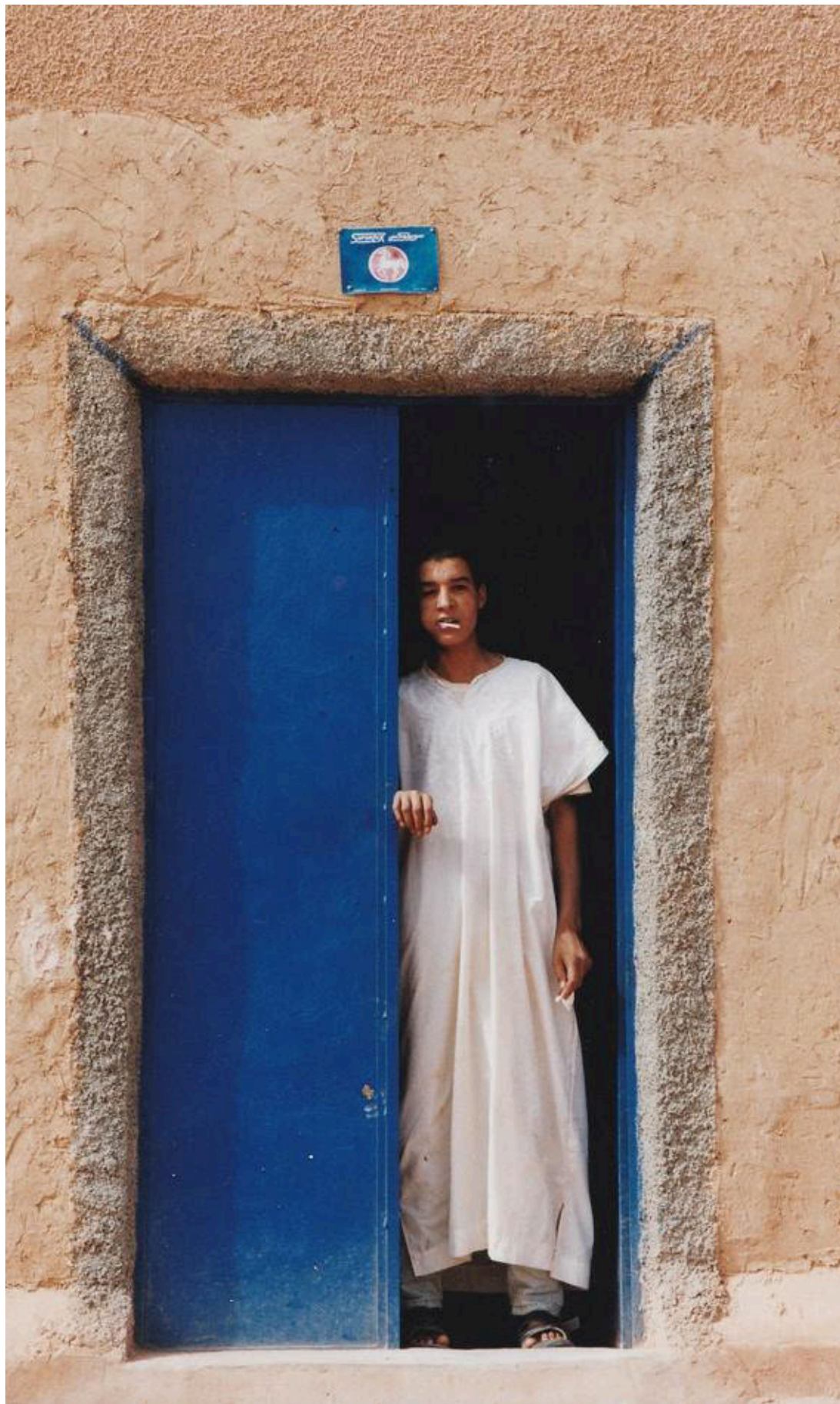
Essaouiras duftende krydderier

Inden vi afslutningsvist returnerer til "Det hvide hus", som Casablanca direkte oversat betyder, gør vi et stop i kystbyen Essaouira. Her i "vindens by" kan man se et gammelt fæstningsværk med intakte byvolde, ride på kamel på den lange sandstrand eller gå en tur i medinaen.

Her ligger en lokal *souk*, hvor tildækkede damer i deres fine chadors defilerer rundt blandt bugnende boder, hvor man kan købe alt fra moræner til krydderier, der er dekorativt udstillede, så de udgør perfekte pyramidetoppe.

Nationalretten *tajine* – opkaldt efter den lertøjsskål, den serveres i – krydres typisk med spidskommen. Efter at vi rundt omkring i landet har svælget i denne velsmagende ret, finder min kæreste det på sin plads, at vi køber stort ind.

En uges rundtur afsluttes derfor med at fylde rygsækkene op med så store mængder af det specielle krydderi, at vi fremover kan lave alt, hvad hjertet begærer af marokkanske retter. På den måde får vi chancen for at mindes vores eksotiske oplevelser fra landet nær Afrikas top. ■

Ung fyr midt i tandbørstningen kigger ud fra sit hus i Todra Gorge. Foto: Jakob Øster

Der holdes pause i ørkenlandskabet foran en traditionel kasbah. Foto: Jakob Øster

Her ligger en lokal souk, hvor tildækkede damer i deres fine chadors defilerer rundt blandt eksotiske boder, hvor man kan købe alt fra moræner til krydderier, der er dekorativt udstillede, så de udgør perfekte pyramidetoppe.